

పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ వారి
సిరిసంపదలు

నిర్మాత దర్శకుడు
 వి. వెంకటేశ్వర్లు, బి.ఎ. + పి. పుల్లయ్య, బి.ఎ

—: న.టి న టు లు :—

★ నాగేశ్వరరావు

★ సావిత్రి

★ గుమ్మడి

★ శాంతకుమారి

★ రేలంగి

★ సూర్యకాంతం

★ రమణారెడ్డి

★ గిరిజ

★ రాజనాల

★ వాసంతి

★ చలం

★ సురభి బాలసరస్వతి

★ నాగయ్య

★ చదలవాడ

★ ఏ.వి. సుబ్బారావు ★ అల్లు రామలింగయ్య
(జూనియర్)

డా॥ శివరామకృష్ణయ్య మొదలగువారు నటించిరి.

నేపథ్యగాయకులు :

ఘంటసాల, పి. బి. శ్రీనివాసన్, పితాపురం నాగేశ్వరరావు,

సుశీల, స్వర్ణలత, జానకి, రాణి

పద్మశ్రీ వారి సిరిసంపదలు ★ కథా సంగ్రహము ★

స్త్రీతానగరంలోని ఆనందనిలయం సిరిసంపదలతో తులతూగుతున్న శ్రీ రఘుపతి నాయుడు గారిది. వారు తరతరాలుగా ధర్మనాథలు. ఆయన, ఆయన కుమారుడు జగపతినాయుడు దాతృత్వాత్వానికి వారసులే! పెద్దనాయుడు కుమార్తె వ్యతి; అల్లుడు చక్రధరం. అంతా యేకకుటుంబవాసులు. జగపతికి కుమార్తెలు ముగ్గురు; పద్మ, లత, రమ. చక్రధరం కుమారుడు ప్రసాద్. ఈ పాపలతో కళకళలాడుతూంది ఆనందనిలయం. నేలబడగానే పద్మను ప్రసాద్ భార్యగా తీర్మానించారు పెద్దలు.

కాలచక్రం దొర్లింది. దానధర్మాలకు మితమంటూ లేదాయని మామా అల్లుళ్ళు తర్కించుకున్నారు. ఆ విషమిడియ పెద్దనాయుడు గారిని తీసుకు పోయింది. తన తండ్రి బావవల్లే పోయినారన్న ఆక్రోశంతో జగపతినాయుడు తన చెల్లెల్ని, బావను, మేనల్లుణ్ణి గడప దాటించాడు. ఆడపడుచు పార్వతి ఘొల్లుమని యిల్లు విడిచి వెళ్ళింది. పిల్లలు బావురుమన్నారు. అంతా తలవని తలంపుగా జరిగిపోయింది. విధి బలీయమే కదా !

జగపతినాయుడు కుమార్తెలు పట్టణం చదువులకు వెళ్ళారు. కొన్నేళ్ళు గడచినవి. 'నా ముగ్గురుబిడ్డలు మూడురత్నాల'ని మురిసి పోయాడు జగపతి.

ఆనందనిలయంలో మేనేజరే గంగడోలు గరటయ్య, ఆయన కుమారుడు ఏ. కే. మార్ వురఫ్ ఆనంద్ కుమార్; పట్టణంలో చదువుకు వచ్చి, అపరాధపరిశోధక నవలాపఠనంలో పడ్డాడు. ఆతని మిత్రుడు మధు. ఈ అబ్బాయి లతను ప్రేమించాడు. ఆతని తండ్రి

భుజంగం. జగపతినాయుడు భుజంగానికి అప్పపడ్డాడు. అందుకు గరటయ్య సహకరించాడు.

ప్రసాద్ పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. కళాశాల వాగ్వాద పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందాడు. ఆ పోటీలో పద్మ, రమ కూడా పాల్గొన్నారు. కాని, వారెవరికీ తమ చుట్టరికం గుర్తులేదు. తనతో తెలివిగా వాదించిన పద్మకు మొదటి బహుమతి రాలేదని

ప్రసాద్ బాధపడ్డాడు. అది బాధా? అలాటిదే మరొకటి! అంతా అమ్మతో చెప్పాడు. పార్వతి గ్రహించింది. అంత చక్కగా మాట్లాడిన అమ్మాయిల్ని చూడాలని ఆమె కొడుకుతో చెప్పింది. మాటలో, ఆ ముగ్గురు పిల్లల్ని తల్లిముందు నిలబెట్టాడు కొడుకు.

ఆ అమ్మాయిలు తన మేనకోడళ్ళేనని గుర్తుపట్టింది పార్వతి. అప్పటికంతా ఆనందమే! కాని, చిన్నపిల్ల రమ అక్షరాల అప్రతి వాళ్ళ నాన్నే! పాతపగను నెమరు వేసుకుంది; తాను వెళ్ళిపోతానని దారితీసింది. ఆయింటపచ్చిమంచినీళ్ళేనా ముట్టుకుండా ముగ్గురు పిల్లలూ వెళ్ళిపోయారు. పార్వతి కుమిలిపోయింది. ప్రసాద్ 'సరే' అనుకున్నాడు. పద్మ మాత్రం తహతహ లాడింది. విద్యార్థుల పిక్ నిక్ లో బావను కలుసుకుంది; క్షమించమన్నది. పార్వతి కూడా పద్మను ఆదరించింది. బావామరదళ్ళ పేచీలు పరిష్కారమయ్యాయి. వారి పెళ్ళి నిశ్చయం యెప్పుడో అయింది యిప్పుడా! సరే ...

డబ్బు వూడ్చి దానాలు చేశాడు జగపతి. తన అప్పు చెల్లించ మనీ, లేకుంటే కొద్దుకు పోతాననీ భుజంగం నిక్కచ్చిగా చెప్పాడాయనకు. అందులో గరటయ్య మాయనాటకం కొంత! ఈ గడ్డు పరిస్థితులనుంచి బైటపడాలని యింట్లో పడివున్న నగలు ఆమ్మేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు జగపతి. యినుపపెట్టె తెరిచాడు. బంగారు నగలకు బదులు బండరాళ్ళు ప్రత్యక్షమైనవి! ఎనరు చేశారీ దొంగతనం?

ఎవరా భయంకర బడాచోర్? ఇంకె
వరు? గంగడోలు గరటయ్యే! స్వామి
ద్రోహి! జగపతి పరిస్థితులు దిగ
జారుతున్నై.

ఏ. కే. మార్ రాత్రికిరాత్రి పట్టణం
నుంచి యింటికివచ్చి తలుపు తట్టాడు.
అలస్యంగా తలుపు తెరిచిన తండ్రి
గిజగిజలాడడం, తల్లిగదిలో బంధించ
బడిఉండడం గమనించిన ఏ.కె.మార్,
అపరాధపరిశోధనా చిత్తుడు గనుక
యేదో వాసనపట్టాడు యింటిసంగతి!

ఆరాటంతో ఆదరణకోసం జగపతినాయుడు తన కుమార్తెలను
చూడటానికి పట్టణం వెళ్ళాడు. పద్మ, ప్రసాదుల ప్రేమగాధ ఆయన
చెవిన పడింది. పార్వతియింటికి పనికట్టుకునిపోయి, తనకొడుకును
అదుపాజ్ఞలలో వుంచుకోమనీ. తమ రెండుకుటుంబాలు ఒకటి కాకూడ
దనీ పార్వతిని శాసించాడు. అన్నకు తీసిపోని ఆచెల్లెలు, తన కొడుకు
ఆతని కుమార్తెను కన్నెత్తయినా చూడడని, మాట యిచ్చింది. పద్మ
ప్రసాదుల ప్రేమ విచ్చిన్నమైంది. బ్రతుకులు భారమైనవా లేతహృద
యాలకు. ఈ విఘాతం దేవుడిదా? మానవుడిదా? అర్థంకాలేదా భగ్న
జీవులకు.

ఆనందనిలయంలో పరిస్థితులు దారుణంగా పరిణమించాయి.
జగపతినాయుడుగారి కుమార్తెలు యింటికి వచ్చేశారు. పద్మ పరిస్థి
తులను గ్రహించింది; యింటి నౌకర్లను తొలగించింది; తానూ,
చెల్లెళ్ళూ కలసి నడుంకట్టారు. జగపతినాయుడు నిలువునా నీరై
పోయాడు తన యిల్లూ, యావదాస్తీ భుజంగం వేలానికి తెస్తున్నా
డన్న మాటతో ఆయనకు పిడుగు పడ్డట్టయింది. తండ్రికి ధైర్యం
చెప్పింది పద్మ; మధూ లతల వివాహానికివొప్పుకుంటే గట్టున పడొ
చ్చని ఆమె వూహించింది. కాని జగపతినాయుడు ఆ పరిస్థితుల్లో
కూడా మనిషిగా నిలబడ్డాడు; సంబంధానికి ససేమిరా వప్పుకోలేదు.

మధు తండ్రితో తన ప్రేమ కలాపం బయటపెట్టాడు. అది చిలాప మయింది. మంచికి వచ్చిన జగపతిని భుజంగం సీచంగామాట్లాడాడు; తన్నులు తిన్నాడు; జగపతి జెయిలు పాలయినాడు పాపం !

వార్తా పత్రికలలో అచ్చయిన తనమేనమామ పరిస్థితి

తుల్ని ప్రసాద్ తల్లికి చెప్పాడు; వేలంలో తన మామ యిల్లు వగైరాలు తానే తీసుకున్నాడు. వారు ఆనందనిలయంలో చేరేసరికి జగపతి కుమార్తెలు యిల్లు విడిచి పోతున్నారు. ఆ మేనత్త అలమటించింది పిల్లలకోసం; వుండమని వారిని బ్రతిమాలింది. ఆ నాయుడు బిడ్డలే వాళ్ళు ! పార్వతి నగలపెట్టె ఆమెకే అప్పగించి వెళ్ళిపోయారు.

ఆనందనిలయంలో అవతరించాడు ఆనంద్; అక్కడున్న నగలు చూచి, పోయిన నగలు దొరికాయని సంబరపడ్డాడు. కాదనేసరికి చతికిలబడ్డాడు; దొంగిలించబడిన నాయుడుగారి నగలలో ఇలాంటి నగలే కొన్ని వున్నాయని వినగానే ఆనంద్ తిరిగి వుబ్బిపోయాడు. అపరాధపరిశోధనకు వుపక్రమించాడు; తన తండ్రి గరటయ్య వెంట బడ్డాడు. గరటయ్యకు తనభార్యే తలక్రింద పోరు! సుపుత్రుడే గుండెల మీద బరువూ అయినారు.

మధూకి వివాహ ప్రయత్నం సాగింది. పెద్ద కట్నం యిచ్చి భుజంగంతో వియ్యమందాలని పానకాలరావు వచ్చి వారి యింట తిష్ట వేశాడు. గరటయ్య మధ్యవర్తి ! మధూ మొండిగా నిలబడ్డాడు— బతనుతప్ప మరెవ్వరినీ పెళ్లాడనని. తండ్రికొడుకుల కలహాన్ని ప్రసాదు సర్ది, వివాహానికి దారితీశాడు. ప్రసాదు ద్రోహం తలపెట్టాడని గరటయ్య జగపతినాయుడుగారి అమ్మాయిలకు తెలిపారు.

తారుమారు నాటకం యీ వివాహం. మధూకి వచ్చెక్కింది. ఆనందుకు పెళ్ళయింది. ఈ పెళ్ళి ఏ. కె. మార్కు, ప్రసాద్ చెప్పు

చేతలతో, తన అపరాధపరిశోధనకు దోహదమైంది. జీవిత సుడిగుండంలో లతకు నిలబడే శక్తిలేదు. ఆమెకు జబ్బుచేసింది; ఆసుపత్రిలో చేరింది. పిచ్చిపట్టిన మధు కూడా అక్కడే చేరాడు. ప్రసాద్ చేసిన మేలు ఆ అమ్మాయిలకు అప్పటికి అర్థమైంది.

భార్య కొండమ్మ సహకారంతో ఏ. కె. మార్ తన అపరాధ పరిశోధన తీవ్రంచేసి రహస్యాన్ని భేదించాడు. గరటయ్యకు వెళ్లెత్తింది;

నగలు భుజంగానికిచ్చి అందినంతవరకు సొమ్ము చేసుకోవాలనుకున్నాడు. ఈ విషయం తెలుసుకుని గరటయ్యకు పంగనామాలు పెట్టాడు భుజంగం. ఇంట్లో నగలు మాయమైనవి. ఆనందుకు కథ యెదురుతిరిగింది! అమ్మను బెదిరించి నిజం తెలుసుకుని భుజంగం వెంట పడ్డాడా అమాయకుడు.

ఆసుపత్రిలో భుజంగానికి మధూ ప్రేమ నాటకం అర్థమైంది; జగపతి కూతుళ్ళను అనరాని మాటలన్నాడు; కొడుకుని లాక్కుపోయి బంధించాడు. ఆసుపత్రికి ప్రసాద్ తల్లితో వచ్చాడు. క్షమించమని బావురుమన్నది రమ. అందరూ ఆనందనిలయానికి బయలుదేరారు.

లతా మధూల వివాహానికి వొప్పించే యత్నంతో ప్రసాదు భుజంగం యింటికి వచ్చాడు. ఆతనికి ఆడబోయిన తీర్థ మెదురైంది! పోయిన మేనమామ నగలు కనుపించాయి ప్రసాద్ కు. మంచికి కాలం కాదు. లతా మధూల వివాహానికి భుజంగం వొప్పుకోలేదు. ప్రసాదు నగల విషయం హెచ్చరించాడు. అన్నీ తనవేనని బోకరించాడు భుజంగం; దగ్గరకు వచ్చి పరీక్ష చేయమన్నాడు ప్రసాదుని. శరవేగంతో వచ్చాడు ఆనందకుమార్ అప్పుడే. సందిగ్ధంలో నగలను చూడడానికి ప్రసాద్ దగ్గరకు వచ్చాడు. దీపాన్ని బ్రద్దలుకొట్టి. చీకట్లో తల పగలగొట్టాడు భుజంగం! ఆ కటికి చీకట్లోనే కారులో బయలుదేరాడు.

తల బాదుకుంటున్న మధు ప్రక్క గదినుంచి బైటపడ్డాడు; తండ్రి వెంట పరుగెత్తాడు. అప్పటికే కాలువలో విసిరాడు శరీరాన్ని భుజంగం; పీడ విరగడెందని యిల్లు చేరుకున్నాడు. ఇంట్లో కొడుకు మధూలేడు! ఇదంతా యేమిటో?

తెల్లవారింది. ఒక వింతమనిషి ఆత్మారాం ప్రత్యక్షమైనాడు-భుజంగం యెదుట! అతని దుష్టచర్యల్ని ఏకరువు పెట్టాడు; బ్రతికి బాగు

పడాలన్నా, తన కొడుకును చూడాలన్నా, రాత్రి పన్నెండు గంటలకు ఆనందనిలయానికి నగలతో రమ్మని భుజంగాన్ని శాసించాడు; గరటయ్యకూ అదే వుత్తరువు జారీచేశాడు ఆత్మారాం!

జగపతినాయుడుగారికి విడుదలయింది. ఆత్మారాం ఆయన్ని కారులో ఆనందనిలయం చేర్చాడు. ఆయన తన బిడ్డల్ని కలుసుకున్నారు; ఏ దేవతో వారిని కాపాడిందని బ్రహ్మనందం చెందారు. పోయిన నగలు రాత్రి పన్నెండు గంటలకు అక్కడికే వస్తాయనే కబురు తెలిపాడు ఆత్మారాం.

రాత్రి పన్నెండు గంటల నాటకం ప్రారంభమైంది ... ముగింపు...? భుజంగం, గరటయ్యలకు అది కాళరాత్రేనా? వారే మౌతారు? నగలు దొరుకుతాయా? ప్రసాదు యేమైనాడు? ప్రేమ జంటల మాట?

(అన్నీ తెరమీద చూడండి.)

★ పాటలు ★

పాట. 1. రచన : ఆత్రేయ

నేపథ్యం :

పి. శాంతకుమారిఅండ్ బృందము

పార్వతి - చిట్టి పొట్టి పాపలు

చిరు చిరు నవ్వుల పూవులూ

మీరే మా సిరిసంపదలు

వరాల ముద్దులమూటలు

తరతరాల వరాల పంటలూ || చిట్టి ||

పిల్లలు కిలకిల నవ్వాలి - ఇల్లే కళకళలాడాలి

పద్మ : ఆడాలి

పార్వతి: బుల్లి బుల్లి పాడి మాటలలో

పుట్ట తేనెలే కురవాలి

గోపాలునికి గోకులమందు

పాలు వెన్న తినినంత

కానీ

యశోద వాని కడుపును జూచి

పెట్టిన బువ్వే బలమంతా

అకాశంలో అన్ని తారలకూ

ఒకే చంద్రుడు వున్నాడూ

ముద్దులొలుకు యీముగ్గురికోసం

వాడే బిరబిర దిగివచ్చాడూ

లత : ఎవరు ?

పద్మ : బావ !

పిల్లలు : బావ బావ పన్నీరు - బావను పట్టుక తన్నేరు

ప్రసాద్ : తంతే బావ పూరుకోడు - తాళికట్టి లాక్కెత్తాడు . . .

పాట. 2. నేపథ్యం : పి. సుశీల, జిక్కి, జానకి రచన : ఆత్రేయ

పద్మ : వేణుగానమ్ము వినిపించెనే

చిన్నికృష్ణయ్య కనిపించడే

|| వేణు ||

దోరవయసున్న కన్నియలహృదయా
లను - దోచుకున్నాడని విన్నాము
చాడిలను

రమ : అంత మొనగాడతే ?

లత : వింత కథలేనతే !

పద్మ : ఏడీ కనబడితే నిలవేసి
అడగాలి వానినే ||వేణు||

లత : మన్ను తిన్నావని
యశోదమ్మ అడిగిందట
లేదు లేదనుచు లోకాలు
చూపాడట

రమ : అంత మొనగాడతే ?

లత : వట్టి కథలేనతే !

పద్మ : ఏడీ కనబడితే కనులారా చూడాలి వానినే ||వేణు||

రమ : దుడుకు కృష్ణయ్య మడుగులోన దూకాడట
జడిసి రేపల్లె ప్రజలంతా మూగారట

ఘల్లు ఘల్ ఘల్లున - వళ్ళు ఝల్ ఝల్లున

పద్మ : తాను ఫణిరాజు పడగపై తారంగ మాడేనట ||వేణు||

పాట. 3.

రచన : ఆత్మేయ

నేపథ్యం : పి. బి. శ్రీనివాసన్, జానకి, రాణి మొ||

1 గ్రూప్ : వారాని కొక్కతే సన్ డే కుర్రాళ్ళ కంతా అది జాలీ డే
హాలీడే - జాలీడే - హాలీడే ||వారా||

ప్రసాద్ : స్టూడెంటు లైపు స్వీటు, ప్యూచర్ కు మెయిన్ గేటు

పద్మ : బాధ్యతలున్న పరీక్షలున్న బాధలు లేవన్నా ||వారా||

మధు : వన్, టూ, త్రీ, ఫోర్, ఫైవ్, సిక్స్ డేసంతా చదువూ

అనంద్ : సన్ డేనాడు సెల్యూట్ పోడూ, సరదాగా ఆడు ||వారా||

గ్రూప్ : మనముందు వుంది గోలు, కొడతాము రేపు బాలు

రమ : పాడాలి నేడు హం తుం మధు : అడాలి ఆట కం కం

లత : పాడాలి నేడు హం తుం మధు : అడాలి ఆట కం కం

ఆనంద్ : అమ్మా నాన్నా పైసా -

యిస్తే హాయిగ తినితిరిగేం॥ వారా॥

రమ : పను వీకులో కేపిటలిస్టు

లత : నెక్ట్ వీకులో సోషలిస్టు

పద్మ : ఆ పైవారం కమ్యూనిస్టు

ప్రసాద్ : అఖరివారం టెర్రరిస్టు

గ్రూప్ : హాలీడే జాలీడే హాలీడే

పాట. 4.

నేపథ్యం : ఘంటసాల, సుశీల

రచన : శ్రీ శ్రీ

ప్రసాద్ : ఎందుకో - సిగ్గెందుకో -

ఇంతలోనే అమ్మాయికి, అంతసిగ్గు ఎందుకో ॥ఎందుకో॥

పద్మ : పంతాలె తీరెనని తెలిసినందుకే, మనసులు కలిసినందుకే

అందుకే... సిగ్గెందుకే...

ప్రసాద్ : చిన్ననాటి చిలిపి తలపు, ఇన్నాళ్లకు వలపు పిలుపు

చిరునవ్వుల చిన్నారీ, ఇంకా సిగ్గెందుకే ॥ఎందు॥

పద్మ : కొనసాగిన కోరికలే, మురిపించెను వేడుకలై

తనివారిగ యీవేళా, మనసే తూగాడేనే

అందుకే... సిగ్గెందుకే...

ప్రసాద్ : నును సిగ్గుల తెరచాటున అనురాగం దాగెనులే

పద్మ : అనురాగం ఆనందం, అన్నీ నీ కోసమే

ప్రసాద్ : అందుకా — ఊఁ — సిగ్గెందుకా ?

పద్మ : ఆఁ —

ప్రసాద్ : పంతాలే తీరెనని తెలిసినందుకా ?

పద్మ : మనసులు కలిసినందుకే

ప్రసాద్ : అందుకా . . సిగ్గెందుకా —

పాట. 5. నేపథ్యం : ఘంటసాల, జానకి రచన : ఆశ్రేయ

ప్రసాద్ : ఈ పగలు రేయిగ పండు వెన్నెలగ

మారినదేమీ చెలీ-ఆ కారణమేమీ చెలీ పద్మ : ఆఁ —

ప్రసాద్ : వింతకాదు నా
చెంత నున్నది
వెండి వెన్నెల జాబిలీ-
నిండు పున్నమి జాబిలీ

పద్మ : ఓ —

ప్రసాద్ : మనసున తాళికె
చిరునవ్వుందుకు
పెదవులమీదికిరానీవు
పెదవి కదిపితే మదిలో మెదిలే

మాట తెలియునని మానేవు

॥వెండి॥

ప్రసాద్ : కన్నులు తెలిపే కథల నెందుకు - రెప్పలార్చి ఏమారేచు

పద్మ : ఆ —

ప్రసాద్ : చెంపలుపూచె కెంపులు నాతో
నిజము తెలుపునని జడిసేవు
అలుక చూపి అటువైపు తిరిగితే
అగుపడ దనుకొని నవ్వేవు
నల్లని జడలో మల్లెపూలు
నీ నవ్వున కద్దము చూపేనూ

॥వెండి॥

॥వెండి॥

పాట. 6. నేపథ్యం : సుశీల

రచన : ఆత్రేయ

పద్మ : గుడిలో దేవుని గంటలా

నా హృదిలో ఆరని మంటలా
కలలు కన్న కన్నె వలపులూ
గాలిగోపుర దీపాలూ

॥గుడి॥

అలయ మందున దేవుడు వున్నా
మనుజు లందరికి మనసులువున్నా
అలకించరా ఆరాధనలూ

ఆదరించరా అనురాగాలూ

॥గుడి॥

ప్రేమించిన మా పసిహృదయాలను
శాసించెనుగా ముదిద్దేపాలూ

దేవుడు వ్రాసిన వ్రాతలా-ఇవి
పెద్దలు చేసిన చేతలా ||గుడి||
తొలి ప్రేమను చవి చూపిన తల్లే
విధి లేదనుకొని విడదీసినదా
యీ విషబిందువుచిందినదెవరో
జీవిత మెడారి చేసిన దెవరో
పువ్వు నవ్వెను పున్నమి నవ్వెను
పులకరించి యీజగమూనవ్వెను
కొలను నవ్వెను కోరిక నవ్వెను

నవ్వలేక నే నున్నానూ
వయసు నవ్వెను సొగసూ నవ్వెను
నవ్వురాక యీమనసే నలిగెను
వలపు నవ్వెను తలపూ నవ్వెను
పగ రగిలీ అవి బలియై పోయెను
కడుపు తీపితో కన్న బిడ్డకై
హితవుకోరి యేగిన తండ్రికి
చేయని నేరం శిక్ష వేసెను
మాయని పాపం నాపాలాయెను
కలిమి చెలిమి వెలసిన యిల్లా
వెలుగు మాసి వెలవెలపోయెను
లోకం నవ్వెను శోకం మిగిలెను
లోలోపల నా గుండె లవిసెను

పాట. 7.

రచన : కొసరాజు

నేపథ్యం : పితాపురం నాగేశ్వరరావు, స్వర్ణలత

ఆనంద్: కొండమ్మో, బంగారపు కొండమ్మా

పిలిచినపుడు పల్కరులేవే, అంతులేని అల్కలులేవే

అడవాళ్ళు అంతా ఇంతేలేవే, ఓ రంగులబొమ్మా

||కొండ||

కొండమ్మ: మారయ్యో -

ఓ టక్కుల మారయ్యో

పెళ్ళి పెళ్ళి అంటారయ్యా,

బేరాలకు దిగుతారయ్యా

మగవాళ్ళు అంతా ఇంతేనయ్యా!

మాటాడకయ్యా ||మార||

అనంద్: కట్నం నేరుగ బేరం

చేసినవాడనా,

కన్నారా చూసిన|వాడనా

బ్రహ్మదేవుడే రాసుంటాడు,

అమ్మ నాన్న ఔనన్నారు

కిక్కురుమనక తలఁపేనుగదమ్మ, తప్పేమిటమ్మా ||కొండ||

కొండ : మాటలుచూస్తే కోటలుదాటును జోరుగా

సొరకాయలు బహు కోస్తారుగా

అందంతోటి పనిలేదయ్యా, ఆడదిఅయితే చాలుగదయ్యా

పైసాయిస్తే పట్టికొడతారయ్యా మిమ్మెరుగుదుమయ్యా, ||మా||

అనంద్: పెళ్ళిపెత్తనం పెద్దలచేతుల్లోనిది, మనబడాయి చెల్లనిచోటది

ప్రేమించటమే నావంతు, ఇక పిల్లల కనడం నీవంతు

లోకంలో జరిగేదే ఈతంతు, ఇది నీకు తెలుసు ||కొండ||

కొండ : పరులు చెప్పినట్టు తెయని

అదే బొమ్మలా - అహహాబలె దద్దమ్మలా

పప్పుదప్పళం గారండి - తమ

తప్పు నొప్పు కున్నారండి

ఇప్పటికైనా కోతలు ఆపాలయ్యా

డాబెందుకయ్యా -

||మార||

అనంద్: కొండమ్మో - బంగారపు కొండమ్మో

కొండ : మారయ్యో - ఓ ఏకే మారయ్యా - -

*

*

*

*

*

టెక్నిషియనులు

కథ - మాటలు	...	పినిశెట్టి
పాటలు	...	ఆత్రేయ, శ్రీశ్రీ కొనరాజు
సంగీతం	...	వేణు
ఛాయ	...	మాధవ్ బుల్ బులే
కళ	...	కృష్ణారావు
పబ్లిసిటీ	...	తారకా పబ్లిసిటీస్ (విజయవాడ)
కూర్పు	...	ఎన్. ఎమ్. శంకర్
నృత్యం	...	వెంపటి నత్యం
సహాయదర్శకులు	...	కె. రాఘవేంద్రరావు కె. వరప్రసాదరావు

దర్శకుడు :

వి. పుల్లయ్య, బి. ఏ.

నిర్మాత :

వి. వెంకటేశ్వర్లు బి. ఏ.

విడుదల :

విజయ పిక్చర్స్,
విజయవాడ - గుంతకల్.

శ్రీ గాయత్రీ ప్రెస్, విజయవాడ-3.

పద్మత్రీ వారి

నీరినీంపదలు